

Valgretten fri, vil det ikke føre til Andet, end at man vil faae de bedste Kræfter frem, som findes i Kommunen, til at bestyre dens Anliggender. Det turde dog være, at de Herrer toge feil i dette Stykke. Der gives allerede Exempler — ganske vist ikke mange, men enkelte — paa, at hvor man ved Valget af den større Del af Sogneraadet har været saa liberal at vælge en af de mindre Betskattede ind i Sogneraadet, har Følgen været, at den anden Del ved næste Valg har sørget for at lage hele Byttet, som den kunde faae, og derved er bleven i Flertal. Jeg kjender et Exempel paa, at man er gaaet saaledes frem, og nu troede man, da man var bleven i Flertal, at man havde Magten, og saa skulde Studen gaa forfulde Seil; nu skulde man sige de Andre, der hidtil havde været ved Roret, at nu havde de ikke længere Magten. Men da man saa vilde bruge Magten, kunde man ikke løfte den; den ene kunde ikke paatage sig at være Formand og en Anden heller ikke; det, som nu var blevet Mindretal, maatte imidlertid ikke faae Formandspladsen, og saa endte det med, at et af Flertallets Medlemmer maatte nedlægge sit Mandat, og saa blev Præsten valgt. Det blev Resultatet. Jeg kjender et andet Exempel, hvor der ved Valget kom et lignende Resultat, og hvor man forsøgte at hjælpe sig selv frem, men jeg har af Amtsradsrevioren faaet Meddelelse om, at der fremkom et saadant Marsregnskab fra det paagjældende Sogneraad, at det ikke var muligt at bringe Rede paa, hvorledes Kommunens Penge vare anvendte. Det forekommer mig dog heller ikke at være et syndelig lysteligt Exempel. Det Forslag, som det ærede Mindretal i Udvalget har stillet, kan jeg ikke slutte mig til, saaledes som det foreligger. Man har jo allerede hørt indvende derimod, at det er en Tanke, som er udgaaet af et Gaardmandsbaristokrati, af en Fornemhed; man vil ikke en Gang længere vælge sammen med de Andre og saadanne Ting, som den ærede Ordfører jo har fremført. Det forekommer mig nu, at det er høist uberettiget at tale paa en saadan Maade, al den Stund man tidligere har anset over, at Nogle havde Valgret to Gange, medens Andre kun havde den een Gang. Men det, jeg har mod Min-

dretallets Forslag, er, at saaledes som Forholdene ere paa mange Steder her i Landet — de ere naturligvis høist forskjellige i de forskjellige Egne og i de forskjellige Kommuner — udsætter man sig for ikke at faae Valgene til den mindre Del af Sogneraadet (Udfrydelse); ja, de Herrer finde det maaske løierligt, men saaledes som Forholdene ere paa den Egn, hvor jeg er kjendt, udsætter man sig virkelig derfor, naar man forbyder dem, der have deltaget i det andet Valg, ogsaa at deltage i det sidste. Jeg vilde derfor, hvis jeg troede, at Forslaget blev til Lov, have anset det for nødvendigt at supplere Mindretallets Forslag med en Bestemmelse, der gik ud paa, at, hvis Ingen mødte til Valget til den mindre Halvdel, saa skulde der bestemmes et nyt Valg, hvor Valget er frit for Alle. Det er Noget, som jeg vilde anse det for ligefrem nødvendigt at foreslaa, men da jeg, som sagt, ikke har nogen Tro paa, at Forslaget bliver til Lov, saa har jeg heller ikke anset det for nødvendigt at stille et Forslag til den Retning. Sa, jeg skal indskrænke mig hertil, idet jeg erklærer, at jeg agter at stemme mod Loven.

J. M. Hansen. Naar Spørgsmaalet om Valgret og Valgbarhed kommer til Forhandling, saa veed man jo paa det nærmeste forud, hvilke Grunde der vil blive anførte fra Modstandernes Side og fra deres Side, der ønske en Reform af disse Forhold. Man kunde sætte sig ned og uden videre i Forveien nedskrive, hvad begge Parter ville sige, og jeg tror ikke, at det skulde slaa fejl, at det netop blev det, hvorefter Diskussionen vilde dreie sig. Derfor forekommer det mig ogsaa, at den Forhandling, der har været ført i Dag, ikke har frembragt noget Nyt. Kun fra en eneste Sæder have vi hørt noget aldeles Nyt. Det er det ærede Medlem, som har talt om Firmamentet og de høiere Regioner, og som har svinget sig meget høit paa Fantasiens Vinger ud over denne jammerlige Jord og dens smaalige Virkelighed. Jeg ønskede nu at sige et Par Ord om de Lærdomme, det ærede Medlem der fremstillede for os, og som naturligvis vare Noget, vi skulde optage i vor Bevidsthed som gyldne Visdomme; jeg vil under-